

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.041/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Márton Melinda ügyvéd által képviselt **felperes neve, címe** szám alatti székhelyű felperesnek – a dr. Maklári Szabolcs ügyvéd által képviselt **alperes neve, címe** szám alatti székhelyű alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. december 1. napján kelt 11.G.40.170/2015/4. számú ítéletével szemben az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja**, a keresetet elutasítja.

Az alperest perköltség fizetésre kötelező rendelkezést mellőzi.

Kötelezi felperest, fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000,- (Egyszázezer) Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes nevefelperes 2010. február 11. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége műszaki vizsgálat, elemzés, székhelye **település 1. neve**, fióktelepei pedig **fióktelep 1.**, az **fióktelep 2.** található, ezen kívül fióktelepe van **település 2. neve település 3. neve és település 4. neve**.

A alperes nevealperes 2008. október 13. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége szintén műszaki vizsgálat, elemzés. A képviselőre jogosult tagja **alperesi képviselő neve**. Az alperes székhelye **település 5. neve** található, fióktelepe van továbbá **alperesi fióktelep címe** szám alatt.

A felperes **domain név második tagjaiségvizsgáló** munkakörben foglalkoztatta **alperesi képviselő neve** munkavállalót a 2010. március 19. napján megkötött határozatlan időtartamra szóló munkaszerződés keretében.

A felperes „**domain név.hu**” domain név alatt tart fenn honlapot, mely domain név 2011. július 28. napján került regisztrálásra. A felperes reklámanyagain, szórólapokon, névjegykártyán, a **hirdetőújságban** elhelyezett hirdetésekben, a megyei tudakozó, a szegedi tudakozó honlapján és gépjárművön megjelenő hirdetésein domain nevét folyamatosan feltünteti.

Az alperes 2015. január 12. óta rendelkezik a „**domain név.hu**” domain névvel.

A felperes ügyvédje 2015. július 7. napján felszólította az alperest, hogy a „**domain név.hu**” domain névről önként mondjon le, és ennek tényét a felperes felé igazolja. Az alperes ügyvédje útján, 2015. július 13. napján kelt levelében a felperes kérésétől elzárkózott.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 6. §-ára figyelemmel a 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte annak megállapítását, hogy az alperes jogsértést valósított meg, a b) pont alapján pedig kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze a jogsértő magatartás abbahagyására. Másodlagosan a Tpv. 2. §-ára hivatkozással, míg harmadlagosan a Ptk. 2:43. § f) pontjára hivatkozással a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a., b) pontjai szerinti jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Keresetét azzal indokolta,

hogyan az alperes jellegbitorlást követett el a Tpvt. 6. §-a szerint, mert hasonló megjelenéssel azonos szolgáltatást kínál, ami akadályozza a felperes megkülönböztethetőségét. A domain nevek közötti hasonlóság olyan mértékű, hogy reális az összetévesztés veszélye. A Tpvt. 2. §-ához kapcsolódóan kifejtette, hogy az alperes magatartása a versenytárs összetévesztésének fokozott veszélyét eredményezi, ezzel a fogyasztók és a versenytárs törvényes érdekeit sérti, különösen azért, mert a peres felek szolgáltatásaikkal ugyanazt a fogyasztói réteget célozzák meg, azonos földrajzi területen. Az alperes a megtévesztő utánzással gazdasági előnyre tesz szert, kihasználja a felperes tudatos és költséges marketing kommunikációval felépített bizalmát, „goodwill”-jét. Harmadlagosan előadta, hogy a domain név használata névhasználatnak minősül, ezért az alperes megvalósítja a névhasználati jog sérelmét.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a felperes által használt domain név nem minősül jellegzetes névnek illetve megjelölésnek, miután a tevékenység hétköznapi szavakkal történő leírása jellegzetességgel nem bír. Csak abban az esetben lehetne megállapítani a Tpvt. 2. §-ában írt érdekek sérelmét, ha a domain név kereskedelmi névnek minősülne. Utalt arra, hogy a bírói gyakorlat a felperes által harmadlagosan előterjesztett kérelem körében tartja elbírálhatónak a felperes keresetét és nem a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény szabályai szerint. A névviselési jog sérelmét csak a más nevének jogtalan használata valósítja meg, a kifogásolt domain névvel a felperes neve nem egyezik, illetve az még részben sem tartalmazza a felperes cégjegyzékben szereplő cégnevét. A felperes által használt domain név nem alkalmas arra, hogy a felperest megkülönböztesse a versenytársaktól és őt egyedileg azonosítsa, így az nem válhatott személynévvé, illetve kereskedelmi névvé.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes sérelmére jellegbitorlást követett el azzal a magatartásával, hogy a „**domain név.hu**” domain nevet használta. Kötelezte az alperest, hogy a domain név használatát hagyja abba, eltiltotta továbbá az alperest a domain név további használatától. A Tpvt. 6. §-ában foglaltak alapján megállapította, hogy a peres felek versenytársaknak minősülnek, mert ugyanazon földrajzi területen – Szegeden – végzik ugyanazt a gazdasági tevékenységet, a műszaki vizsgáztatást és elemzést, illetve az **domain név második tagjaiségvizsgálatot**. A peres felek tevékenységének jellegéből adódóan ugyanazt a fogyasztói réteget célozzák meg szolgáltatásukkal. A következetes bírói gyakorlat szerint a domain név az interneten az elektronikus szolgáltatások körében azonosítja a szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyt, mivel annak nevét és elérhetőségét egyaránt meghatározza. A domain név olyan névnek minősül, melynek használata alkalmas a versenytárs illetve árujának felismerésére. A domain név használata névhasználatnak is minősül (BDT 2010/2216., BDT 2008/1740., BDT 2012/2677.). Megállapította, hogy a peres felek domain nevei ugyanazon szavakból állnak, a szavak egymásutánisága is ugyanaz, egyetlen kivételt képez a „**domain név első tagja**” és az „**domain név második tagja**” szó közötti kötőjel. A sérelmezett domain név a felperes által korábban regisztrált és használt domain névhez olyan fokon és mértékben hasonlít, hogy a hasonlóság következtében reális az esélye, a fogyasztók az alperes által használt domain névről a felperes szolgáltatását ismerjék fel. Rögzítette, hogy a domain név jogsértő használatával is megvalósulhat a Tpvt. 6. §-ában foglalt jellegbitorlás (BDT 2012/2677.). A felperes által használt domain név hétköznapi szavakat tartalmaz, a felperes által végzett tevékenységre, annak földrajzi helyére utal. Önmagában nem jellegzetes, jellegzetességét az adja, hogy e domain névről szokták a fogyasztók a felperes szolgáltatását felismerni. A felperes domain nevét a különböző kiadványain, reklámhordozókon, hirdetésekben folyamatosan feltünteti. A felperes ez irányú marketing tevékenysége is hozzájárul ahhoz, hogy a fogyasztók a domain nevét a felperes szolgáltatásával azonosítsák, függetlenül attól, hogy a domain név a felperes cégnevét nem tartalmazza. A jogsértést ezért megállapította a Tpvt. 6. §-ában foglaltakra tekintettel és a Tpvt. 86. § (2) bekezdése a) és b) pontjai alapján az alperest annak abbahagyására kötelezte, valamint eltiltotta a további jogsértéstől.

Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Előadta, hogy a Tptv. 6. §-a kizárólag a jellegzetes külső csomagolást, megjelölést, elnevezést részesíti védelemben. Nyelvtani értelmezés szerint az lehet jellegzetes, ami: sajátos, karakterisztikus, karakteres, markáns, kiütközö, megjegyezhető, különleges, speciális, egyedi, specifikus, páratlan, egyedülálló, kivételes, példa nélküli, rendhagyó. A felperes által használt „**domain név.hu**” domain név pusztán az általa, de nem kizárólag általa végzett tevékenység hétköznapi szavakkal történő leírása, mely így semmilyen jellegzetességgel nem bír. Ezt az elsőfokú bíróság is megállapította ítéletében. Jellegzetesség hiányában jellegbitorlás nem követhető el. A Tptv. 6. §-ához fűzött indokolás szerint akkor érdemes versenyjogi védelemre valamely szolgáltatás, külső csomagolás, megjelölés, elnevezés, ha az jellegzetességénél fogva alkalmas az árunak a versenytárs áruitól való megkülönböztetésére. A peres felek nem vitásan hasonló tevékenységet folytatnak, így pusztán az egyedi tevékenységeik leírását tartalmazó „név” nem lehet alkalmas semmiféle megkülönböztetésre.

Téves azon ítéleti megállapítás, hogy a felperesi domain név jellegzetességét az adja, hogy e domain névről szokták a felperes szolgáltatását felismerni. Ilyen jellegű szolgáltatást számos cég végez Szegeden és országosan is, tehát nemcsak a felperes szolgáltatása ismerhető fel perbeli internetes azonosítóból. A szolgáltatást igénybe vevők nem konkrét céget, szolgáltatót keresnek, hanem magát a szolgáltatást írják be az internetes keresőbe. Az elsőfokú ítélet indokolásában felhozott jogesetek jelen esetben nem alkalmazhatók, mert azok mindegyikében a vitatott domain név valamilyen formában megegyezett a jogvédelmet igénylő cég nyilvántartásba bejegyzett cégnevével, vagy bírtak valamilyen jellegzetességgel. Jelen esetben a felperes által használt **domain név.hu** domain név nem alkalmas arra, hogy a felperest megkülönböztesse a versenytársaktól, sem arra, hogy egyedileg azonosítsa, így nem válhatott sem személynévvé, sem kereskedelmi névvé. Az ítéletben felhozott eseti döntésekkel szemben a Kúria Pfv.IV.20.489/2011/3. számú ítéletben megállapításra került, hogy a domain név szóeleme nem alkalmas az adott szolgáltatást nyújtó személy azonosítására.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A fellebbezés alapos.

A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 6. § szerint tilos valamely forgalomképes ingó dolgot (a továbbiakban: termék) vagy *szolgáltatást* a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel – ideértve az **domain név második tagjamegjelölést** is – vagy elnevezéssel előállítani, forgalmazni vagy reklámozni, továbbá olyan nevet, árujelzőt, egyéb megjelölést használni, amelyről a versenytársat, illetve annak termékét, szolgáltatását szokták felismerni.

A jellegbitorlás tisztességtelen voltát az adja, hogy a versenytárs által már bejáratott, megismertetett, jóhírnévvel felruházott nevet, márkajelzést, csomagolást erőfeszítés nélkül utánozza egy versenytárs annak érdekében, hogy saját piaci pozícióját tisztességtelen eszközökkel erősítse meg (EBH 2003/861.).

A Tptv. 6. § jelen ügyben releváns második fordulata szerint tilos olyan *nevet, megjelölést* használni, melyről a *versenytársat* szokták felismerni. Ez a fordulat a névviselési jog, a kereskedelmi név védelmét szolgáló szabály. A névviselési jog jogvédelme megjelenik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) rendelkezései (2:43. §), valamint a tisztességtelen piaci magatartás rendelkezései között is. A Polgári Törvénykönyv a személynév, de a kereskedelmi név védelmét is biztosítja.

A név funkciója az azonosítás és a másoktól való megkülönböztetés. A névviselési jog a természetes

és a jogi személyeket egyaránt megilleti, és a személynév vagy kereskedelmi név védelmét jelenti. A kereskedelmi név valamely üzleti, kereskedelmi, gazdasági tevékenységet jelöl, amely az üzleti életben való használattal vagy cégbejegyzéssel jön létre. Beletartoznak olyan nevek, megjelölések is, amelyet a cégjegyzékbe történő bejegyzés nem véd, ezért a cégnévnél tágabb fogalom.

Jelen esetben a felperes cégneve nem azonos (nem is hasonlít) az általa regisztrált „**domain név.hu**” domain névvel, és az alperes által használt „**domain név.hu**” domain névvel, ezért az alperes által használt domain név miatt a felperes cégnevéhez kapcsolódóan a névviselési jog sérelmére nem hivatkozhat.

A természetes vagy jogi személy a cégneven kívül számos más beazonosításra alkalmas jellemzővel is rendelkezhet. Ilyen beazonosításra alkalmas jellemző lehet a domain név is, ahogyan erre az elsőfokú bíróság – a kialakult bírói gyakorlatra utalással – helyesen rámutatott. Azzal kapcsolatban, hogy a domain név kereskedelmi névvé válhat-e, a Kúria álláspontját a Pfv.IV.20.489/2015/3. számú döntésében fejtette ki. Eszerint a domain név – más néven tartománynév –, egy számítógép azonosító számot, ún. IP címet helyettesítő, felhasználóbarát egyedi név az interneten, amely az adott gép (és rajta lévő honlap) hálózaton keresztüli azonosítását teszi lehetővé, megkülönböztetve ezáltal az egyes számítógépeket egymástól. Ugyanakkor a domain név az egyes számítógépeket használó természetes vagy jogi személyek azonosítását és megkülönböztetését is lehetővé teszi. A domain név használata annyiban jelent névhasználatot, amennyiben az valamely természetes vagy jogi személy nevét is tartalmazza. A domain név huzamos ideig történő rendszeres használata alkalmas lehet az elektronikus szolgáltatások körében a szolgáltatást nyújtó személyek beazonosítására, de önmagában nem biztosít a jogi személy nevekénti jogvédelmet.

A felperes domain nevében cégneve nem jelenik meg, továbbá a felperes által alkalmazott domain név – a „**domain név.hu**” – olyan megkülönböztető ismertet nem hordoz, melynél fogva az adott megjelölésről kizárólag és kétséget kizáróan a felperest lehet felismerni. Megkülönböztető jelleg hiányában a felperes által korábban delegált domain név nem vált – nem válhatott – a felperes kereskedelmi nevévé. Ezért a jellegbitorlás törvényi tényállásának az a fordulata, amely szerint az alperes a felperesi versenytárs kereskedelmi nevét használta volna a domain név regisztrációjával, nem valósult meg.

A Tpv. 6. §-ának első fordulata szerint tilos valamely *szolgáltatást* a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan *jellegzetes megjelöléssel, elnevezéssel* forgalmazni (reklámozni), melyről a versenytársat, illetve szolgáltatását szokták felismerni.

A jogszabály ezen fordulata alapján annak van jelentősége, hogy a felperesi domain név olyan megkülönböztető ismertet hordoz-e, melynél fogva az adott megjelölésről kizárólag és kétséget kizáróan a felperes által nyújtott, a csak rá jellemző szolgáltatását lehet felismerni. A megrendelők, a fogyasztók a domain név alapján egy bizonyos meghatározott jogi személy vállalkozására – jelen esetben a felperesre –, illetve az általa nyújtott szolgáltatásra asszociálnak-e (Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.532/2015/6. számú ítélet). A jogszabályban megkövetelt „jellegzetes” kitételnek az felel meg – az alperesi fellebbezés helyes érvelése szerint –, ami egyedi, megkülönböztető, karakterisztikus.

Az ítéltábla álláspontja szerint a „**domain név.hu**” elnevezés nem ilyen. Az alkalmazott kifejezés egyfajta szolgáltatás leghétköznapiabb megjelölése, ami semmiféle megkülönböztető ismervvel nem rendelkezik, számtalan más vállalkozás is végez ilyen szolgáltatást. A szolgáltatás köznapi megjelölése nem sajátítható ki a felperes által (mint ahogy – más perekben – például az „antikvárium.hu”, „biztosítás.hu”, „szállás.hu” vagy élelmiszerbolt, pékség, vaskereskedés elnevezés sem). A felperes által használt domain név nem rendelkezik olyan jellegzetes megjelenéssel, melyről a fogyasztók a felperes szolgáltatását ismernék fel, így a jellegbitorlás a Tpv. 6. § ezen fordulata alapján sem valósult meg.

A felperes keresetében hivatkozott a Ptk. szabályai szerinti névviselési jog megsértésére is, figyelemmel azonban arra, hogy a Tpv. 6. § második fordulata szerinti névviselési jog sérelme nem valósult meg, így a Ptk. (2:43. § f) pont) szerinti névviselési jog megsértése sem állapítható meg az ott kifejtett indokokra figyelemmel.

A felperes pervesztes lett, ezért az alperes részére a Pp. 78. §-a alapján perköltség fizetésére köteles, mely az alperes által lerótt 48.000,- Ft összegű fellebbezési eljárási illetékből, valamint az alperes javára az első- és másodfokú eljárás során felmerült, és a meg nem határozható pertárgy értékre tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésében foglaltak szerint megállapított ügyvédi munkadíj összegéből adódik össze.

Dr. Kemenes István s.k. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k. Dobler László s.k.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró

tisztviselő